

Sygn. akt VI GC 38/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: K. J. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Firma (...)przeciwko: G. W. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą A. G. W. - W.

o zapłatę

I. umarza postępowanie co do kwoty 64.145,66 zł,

II. zasądza od pozwanego G. W. na rzecz powoda K. J. kwotę 57.793,58 zł (słownie: pięćdziesiąt siedem tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt trzy złote pięćdziesiąt osiem groszy) z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 3.715,40 zł od dnia 16 września 2013r. do dnia zapłaty,

- 9.840,00 zł od dnia 02 października 2013r. do dnia zapłaty,

- 12.079,83 zł od dnia 14 października 2013r. do dnia zapłaty,

- 11.717,47 zł od dnia 02 listopada 2013r. do dnia zapłaty,

- 5.639,80 zł od dnia 05 listopada 2013r. do dnia zapłaty,

- 6.462,91 zł od dnia 12 listopada 2013r. do dnia zapłaty,

- 8.338,17 zł od dnia 14 listopada 2013r. do dnia zapłaty,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.020,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy dwadzieścia złotych) tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 3.617,00 zł (słownie: trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI GC 38/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 31 grudnia 2015 r.

Pozwem wniesionym w sprawie powód K. J. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Firma (...) wniósł o zasądzenie od pozwanego G. W. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą A.. - (...) G. W. kwoty 121 939,24 zł. z ustawowymi odsetkami od poszczególnych wymienionych w pozwie kwot do dnia zapłaty i kosztami postępowania.

Na uzasadnienie podał, że wykonywał na zlecenie pozwanego transport i montaż ekspozytorów reklamowych w zlecanych przez pozwanego sklepach. Powód wystawiał faktury VAT i karty drogowe. Pozwany pomimo prawidłowego wykonania zobowiązania przez powoda nie zapłacił całości wynagrodzenia. Wezwanie do zapłaty okazało się bezskuteczne.

Sąd Okręgowy uwzględnił żądanie pozwu w całości wydając nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w dniu 8 stycznia 2015 r. sygn. akt VI GNc 374/14.

We wniesionym skutecznie sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania.

Pozwany zarzucił zawyżenie żądania, które nie uwzględniało części dokonanych wpłat, po których do zapłaty pozostało 176 590,58 zł. i cesji zawartej ze spółką cywilną (...) na kwotę 117 839,20 zł. Pozwany podniósł nieprawidłowe rozliczenie wpłat dokonanych przez pozwanego.

Dalej zakwestionował daty początkowe naliczania odsetek, jako że faktury płatne były w terminie 30 dni od ich doręczenia.

Pozwany przyznał zawarcie umowy z powodem o transport i montaż reklam, zlecając mu jako jednemu z wielu podwykonawców. Pozwany wskazał na restrykcyjne wymogi rozliczania się z wykonania umowy wynikające z umowy z głównym zleceniodawcą (...) S.A. tj. konieczność dostarczenia umów zawartych ze sklepami oraz protokoły montażu i dostarczenia ekspozytorów, w oparciu o które pozwany miał otrzymywać wynagrodzenie.

Podstawą rozliczenia się z powodem miały być karty drogowe, weryfikowalne w oparciu o dokumentację specyfikacji czyli wskazane wyżej umowy i protokoły.

Pozwany zakwestionował wykazanie przez powoda swojego zobowiązania wobec niedołączenie do pozwu w/w dokumentów. Pozwany zakwestionował dostarczanie mu przez powoda wraz fakturami i kartami drogowymi protokołów odbioru i umów.

Pozwany zakwestionował też wykonanie usługi montażu, z uwagi na treść faktur w których wskazano tylko transport.

Pozwany podniósł, że z uwagi na powyższe on sam nie mógł wykazać spełnienia świadczenia wobec swojego zleceniodawcy, pracownicy pozwanego udając się na miejsce montażu, sami kompletowali konieczne dokumenty, nie było też możliwym ustalenie który z podwykonawców pozwanego dokonał w danym sklepie montażu. Pozwany wskazał, że zamierza dochodzić wobec powoda roszczenia z tytułu nienależytego wykonania umowy.

Pozwany bezskutecznie wzywał powoda do przedłożenia w/w dokumentacji.

W przedmiocie podpisów pracowników pozwanego na fakturach VAT, pozwany wskazał, że oznacza to wyłącznie pokwitowanie ich odbioru.

W piśmie procesowym z daty 16 lutego 2014 r. /k. 213/ powód przyznał zawarcie umowy cesji i cofnął częściowo pozew co do kwoty 64 145,66 zł. wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w tym zakresie, podtrzymując żądanie pozwu w pozostałym zakresie tj. o zasądzenie kwoty 57 793,58 zł. z ustawowymi odsetkami od wskazanych w piśmie kwot.

Powód podniósł, iż wbrew twierdzeniom pozwanego dostarczał mu całą niezbędną dokumentację w oryginałach, bez czego nie była możliwym akceptacja faktury.

Nadto podniósł, że niedołączenie do pozwu dokumentów samo w sobie nie oznacza niewykonania umowy i wyjaśnił, że nie jest w posiadaniu tych dokumentów, właśnie z uwagi na wcześniejsze przekazanie ich pozwanemu.

Pozwany nie zgłaszał braków w dokumentacji nawet na spotkaniu w dniu 18 listopada 2013 r. podczas którego ustalano poprawki w wykonanych pracach, które powód wykonał. Powyższe też świadczy o tym, że pozwany wiedział jakie prace wykonał powód.

Powód podniósł, że pozwany domagał się dokumentacji dopiero po wezwaniu go przez powoda do zapłaty wynagrodzenia.

Powód wniósł o przedłożenie przez pozwanego dokumentacji dotyczącej rozliczenia się przez pozwanego z (...) S.A.

W piśmie z daty 25 lutego 2015 r. /k. 290/ pozwany wniósł o zobowiązanie powoda do przedłożenia oryginałów protokołów reklamacyjnych, lub potwierdzonych za zgodność przez pełnomocnika.

W piśmie procesowym daty 25 kwietnia 2015 r. /k.322/ pozwany tłumacząc rozbieżności w swoim stanowisku odnośnie rozliczeń (...) S.A. wskazał, na dużą ilość zleceń i trudności z ich kontrolą. Nadto przypomniał, że część niezbędnej do tego rozliczenia dokumentacji pozyskiwali ostatecznie w miejsce powoda, pracownicy pozwanego. W związku z powyższym zakwestionował wnioski dowodowe powoda na okoliczność rozliczenia się pozwanego z (...) S.A. jako zbędne i niemające znaczenia. Pozwany podtrzymał twierdzenia co do nieotrzymania załączników do faktur.

Pozwany uznał wnioski dowodowe powoda jako spóźnione oraz z zeznań świadków – innych podwykonawców pozwanego, jako niemających w sprawie istotnych wiadomości. Pozwany zanegował też walor dowodowy kserokopii niepoświadczonej za zgodność z oryginałem jak też dowody z protokołów reklamacyjnych przedłożonych przez powoda.

Pozwany podniósł, iż od początku wzywał powoda do uzupełnienia dokumentacji, dopóki powód dostarczał dokumenty, otrzymywał wynagrodzenie.

Odnośnie spotkania w listopadzie 2013 r. pozwany wskazał, że w zakresie w jakim powód wykonał reklamacje możliwa była wypłata wynagrodzenia, ale tylko w zakresie w jakim powód wykazał spełnienie świadczenia. Wykonanie reklamacji nie uzasadnia żądania zapłaty, jako że dotyczyły faktur już zapłaconych i rozliczonych.

W piśmie procesowym z dnia 12 października 2015 r. powód sprecyzował wnioski dowodowe.

W piśmie procesowym z dnia 19 listopada 2015 r. pozwany wyjaśnił okoliczności dotyczące umów z (...) S.A. w okresie 2013 r. i wskazał, że przedłożenie ksiąg rachunkowych za 2012 nie jest możliwym, gdyż te znajdują się w Urzędzie Skarbowym celem kontroli, przedłożenie pełnych ksiąg może go narazić na szkodę i zawniósł dowód z maili na okoliczność rozliczeń z (...) S.A.

W piśmie z dnia 14 grudnia 2015 r. powód zawarł wnioski dowodowe z faktur VAT poświadczonych za zgodność oryginałem /k. 511/.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Strony postępowania K. J. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Firma (...) i pozwany G. W. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą A. G. W. zawarły w dniu 5 lutego 2013 r. umowę, na mocy której pozwany zlecał powodowi przewiezienie i montaż ekspozytorów reklamowych z siedziby pozwanego do wskazanego przez niego miejsca.

Powód zobowiązany był do montażu ekspozytorów zgodnie z instrukcją montażu i planogramem /§ 2 pkt 2 umowy/.

Powód zobowiązany był do zwrotu poprawnie wypełnionych umów zawartych z jednostkami handlowymi którym dostarczono ekspozytory w terminie 24 godzin od zakończenia trasy /§ 2 pkt 4 umowy/ oraz wraz z fakturą za montaż i transport do zwrotu karty drogowej /§ 2 pkt 5 umowy/.

Zgodnie z § 3 pkt 2 umowy oraz pkt 4 aneksu nr (...) do umowy, płatność miała być dokonywana w terminie 30 dni od wystawienia faktur VAT.

Za wykonanie umowy pozwany miał zapłacić ustaloną stawkę 1,2 zł. netto za kilometr przejazdu busem określonym w karcie drogowej, ustaloną stawkę 30 zł. netto za montaż ekspozytora, oraz 100 zł. netto za jeden wymuszony terminowym dostarczeniem i montażem nocleg. Strony przyjęły 7-dniowy okres rozliczeniowy.

Powyższą umowę pozwany zawarł z powodem jako swoim podwykonawcą, w związku z łączącą go z jego zleceniodawcą (...) S.A. umową, której przedmiotem było wykonanie, dostawa i montaż ekspozytorów.

Powód był jednym z wielu podwykonawców pozwanego w zakresie transportu i montażu.

dowody: umowa z dnia 5.02.2013 r. z aneksem nr (...) k. 8-10, umowa z dnia 12.04.2013 r. k. 173-177 z protokołami k. 178-187.

Powód wykonywał zlecenia pozwanego, jego pracownicy jak i on sam odbierali ekspozytory z magazynów pozwanego w kilku miejscach. W magazynie na kierowcę powoda oczekiwał komplet dokumentów w dwóch egzemplarzach, przekazywanych mu przez magazyniera, na który składał się protokół zdawczo-odbiorczy, umowa do podpisania przez (...), t.j. sklep w którym miał być zamontowany ekspozytor, karta drogowa.

dowody: zeznania słuchanych na rozprawie w dniu 5.10.2015 r.: świadka P. B. k. 406; K. O. k. 406, T. Z. k. 405-406, W. G. k. 406, J. K. k. 404, J. Z. k. k. 405, słuchanego na rozprawie w dniu 21.12.2015 r. P. G. k. 526,

zeznania słuchanego na rozprawie w dniu 21.12.2015 r. w charakterze strony powodowej K. J. k. 526.

Każdorazowo trasy danego kierowcy wyznaczane były przez pozwanego, konkretnie zaś przez działającego w jego imieniu pracownika, K. M.. Magazynier otrzymywał komplet dokumentów do wydrukowania i wręczenia kierowcy drogą mailową. Maile z konkretnymi trasami otrzymywał także pracownik pozwanego P. B., kierownik produkcji i koordynator tego projektu na całą Polskę.

Trasy kierowców ustalane były w oparciu o przygotowaną uprzednio listę dystrybucyjną, na którą nanoszono na bieżąco korekty wynikające z bieżącego wykonania projektu.

dowody: zeznania słuchanych na rozprawie w dniu 5.10.2015 r. : świadka P. B. k. 406; K. O. k. 406, T. Z. k. 405-406, P. G. k. 526, T. Z. k. 405, J. Z. k. 405, J. K. k. 404,

zeznania słuchanego na rozprawie w dniu 21.12.2015 r. w charakterze strony powodowej K. J. k. 526.

Podczas organizowanych przez pozwanego szkoleń, powód i jego pracownicy pouczeni byli co do procedury towarzyszącej montażowi, w tym o konieczności starannego wypełniania dokumentacji, w tym w zakresie niezbędnych podpisów i pieczęci.

zeznania słuchanych na rozprawie w dniu 5.10.2015 r. : świadka P. B. k. 406; K. O. k. 406, T. Z. k. 405-406, P. G. k. 526, T. Z. k. 405, J. Z. k. 405, J. K. k. 404,

zeznania słuchanego na rozprawie w dniu 21.12.2015 r. w charakterze strony powodowej K. J. k. 526.

Po wykonaniu montażu powód lub jego pracownik zobowiązany był do odebrania na umowie czytelnego podpisu przedstawiciela sklepu i jego pieczętki, oraz protokołu zdawczo-odbiorczego i wypełnienia karty drogowej. Na tych protokołach widniał też podpis montażysty powoda.

Jeden komplet dokumentów, protokół i umowa pozostawały w sklepie. Następnie niezwłocznie po powrocie, pracownicy powoda oddawali drugi egzemplarz protokołu zdawczo – odbiorczego z umową oraz zdjęciami z wykonanego zlecenia, planogramem, magazynierowi. Magazynier nie sprawdzał prawidłowości ich wypełnienia. W razie zakończenia trasy po zamknięciu magazynów, pracownik oddawał protokół-zdawczo odbiorczy wraz z umową powodowi.

Oddanie kompletu dokumentów było warunkiem otrzymania kolejnego zlecenia. Nie zdarzyło się, aby ze strony powoda nie oddano pozwanemu kompletu dokumentów. Protokoły wraz z umowami oddawane następnie były z magazynu (...).

Kartę drogową natomiast pracownik powoda oddawał każdorazowo powodowi, ten wystawiał faktury VAT pozwanemu i przekazywał z kartą drogową K. M.. Na kartach wpisywana była tzw. „kilometrówka”, nazwy sklepów, miejscowości.

Powód oddając dokumenty w oryginale, nie sporządzał dla siebie ich kopii.

Komplet dokumentów weryfikowany był następnie co do prawidłowości ich wypełnienia przez powoda, przez oddelegowanych wyłącznie do tego pracowników pozwanego, w tym K. M..

Zdarzały się niedokładności, stąd powód na bieżąco był wzywany telefonicznie do ich uzupełnienia, przez K. M. lub innego pracownika, co też wykonywał na bieżąco. Także innymi podwykonawcy pozwanego w tym P. G. na bieżąco byli wzywani do uzupełniania ewentualnych braków w dokumentacji.

Po uzupełnieniu braków dokumentów, faktury powoda przekazywane były przez K. M. do księgowości.

dowody: zeznania słuchanych na rozprawie w dniu 5.10.2015 r. : świadka P. B. k. 406; K. O. k. 406, T. Z. k. 405-406, P. G. k. 526, T. Z. k. 405, J. Z. k. 405, J. K. k. 404,

zeznania słuchanego na rozprawie w dniu 21.12.2015 r. w charakterze strony powodowej K. J. k. 526.

Podczas weryfikacji dokumentów przez pracowników pozwanego, z uwagi na ich ilości i rozmiar całego projektu, jak też zaniedbania jego pracowników, zdarzało się, że ginęły w/w dokumenty przedłożone przez poszczególnych podwykonawców.

Pozwany potrzebował prawidłowo, drobiazgowo wypełnionych umów z (...) i protokołów zdawczo-odbiorczych do rozliczenia się ze swoim kontrahentem (...) S.A.

Kart drogowych pozwany wymagał we własnym zakresie.

dowody: zeznania słuchanego na rozprawie w dniu 5.10.2015 r. świadka P. B. k. 406, K. M. k. 405,

częściowo zeznania słuchanego na rozprawie w dniu 21.12.2015 r. w charakterze pozwanego G. W. k. 526.

Powód w związku z wykonywaniem umowy wystawiał pozwanemu faktury VAT z terminem płatności 30 dni, w tym sporne i niezapłacone w całości w sprawie, o nr :

- (...) z dnia 16 sierpnia 2013 r. na kwotę 14 586,82 zł.

- (...) z dnia 1 września 2013 r. na kwotę 9 840 zł.

- (...) z dnia 14 września 2013 r. na kwotę 12 079,83 zł.
- (...) z dnia 1 października 2013 r. na kwotę 11 717,47 zł.
- (...) z dnia 5 października 2013 r. na kwotę 5 639,80 zł.
- (...) z dnia 12 października 2013 r. na kwotę 6 462,91 zł.
- (...) z dnia 24 października 2013 r. na kwotę 8 338,17 zł.

Faktury opisywane były zgodnie z ustaleniami poczynionymi z K. M., wskazywano w nich usługę transportową. Pozwany zapłacił za część tak oznaczonych faktur VAT. Powód wraz z fakturami VAT dostarczał pozwanemu umowy i karty drogowe. Protokołu zdawczo-odbiorcze i umowy ze sklepami zdawane były w magazynie bezpośrednio po wykonaniu zlecenia.

dowody: kopie faktur VAT poświadczone za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika k. 11-20, kopie faktur Vat poświadczone za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika k. 513-522, kopie faktur VAT za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika k. 113-148, dowody zapłaty k. 113-149-166,

zeznania słuchanego na rozprawie w dniu 21.12.2015 r. w charakterze strony powodowej K. J. k. 526.

W dniu 18 listopada 2013 r. odbyło się spotkanie dotyczące zgłoszenia reklamacji podwykonawcom pozwanego. Po ich wykonaniu podwykonawcy mieli otrzymać zaległe wynagrodzenie. Reklamacje te nie dotyczyły jednak nieprawidłowości w wypełnianiu dokumentacji.

Powód wezwany został do uzupełnienia dokumentacji, wobec jej nieprzedstawienia w ogóle, dopiero w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty. Pozwany zdaniem Sądu przy tym nie był konsekwentny wzywając o karty drogowe, następnie o specyfikację kart drogowych i zestawienie poniesionych kosztów noclegów, następnie podnosił, że żadne dokumenty rozliczeniowe, w tym karty drogowe nie zostały mu doręczone. Zarzucił, że wobec ich braku nie może zaś dokonać ustaleń, gdzie powód wykonywał usługę, z tego też względu pozwany miał mieć problemy z rozliczeniem kontraktu ze swoim zleceniodawcą. W piśmie tym pozwany powołał się na stanowisko K. M., który miał zaprzeczać, aby wraz z fakturami otrzymał inne dokumenty.

dowody: pismo z dnia 17.02.2014 r. k. 188, pismo z dnia 25.02.2014 r. k. 189, pismo z dnia 7.03.2014 r. k. 190-192, wezwanie do zapłaty z dnia 3.04.2014 r. k. 21-22, kopie protokołów reklamacyjnych i oświadczeń k. 227-286,

zeznania słuchanego na rozprawie w dniu 5.10.2015 r. świadka P. B. k. 406, K. M. k. 405, T. Z. k. 405,

zeznania słuchanego na rozprawie w dniu 21.12.2015 r. w charakterze strony powodowej K. J. k. 526.

Pozwany w oparciu o pozyskane od powoda dokumenty, a to umowy z (...) oraz protokoły zdawczo odbiorcze rozliczył się ze swoim zleceniodawcą (...) S.A. z wykonania projektu. Dokumenty te były przekazywane do (...) S.A. Projekt zakończony został przez pozwanego w listopadzie 2013 r. Reklamacje dotyczące wykonania montażu zgłaszane poszczególnym wykonawcom pozwanego, w tym powodowi, nie miały wpływu na zakończenie kontraktu i rozliczenie z R.. S.A.

Dowody: Pismo R. z dnia 24.11.2015 r. k. 447, zeznania słuchanego na rozprawie w dniu 5.10.2015 r. świadka P. B. k. 406.

Powód jako cedent zawarł w dniu 30 listopada 2013 r. z cesjonariuszem P. S. działającym w imieniu spółki cywilnej (...) s.c. (...), P. S. umowę cesji, której przedmiotem była wierzytelność w wysokości 117 839,20 zł. powoda jako cedenta względem G. W. z tytułu wystawionych i niezapłaconych faktur VAT w łącznej kwocie na dzień 30 listopada 2013 r. 247 990,22 zł.

Dowody: umowa cesji z dnia 30.11.2013 r. k. 167-168, oświadczenie z dnia 26.01.2015 r. k. 169.

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd oparł się na zeznaniach świadków K. M., J. K., J. Z., T. Z., K. O., P. G., P. B., W. G., które wzajemnie się uzupełniały w zakresie co do procedury, wykonywania zleceń montażu oraz w zakresie procedury rozliczania. Zeznania te wzajemnie się uzupełniając dały także spójny obraz faktycznego przebiegu tak wykonania umowy przez powoda jak i współpracy stron, oraz przebiegu procesu weryfikacji dokumentacji przez pozwanego. Świadkowie czerpali wiadomości z racji osobistego uczestnictwa w wykonaniu projektu, czy to ze strony powoda, czy pozwanego. Sąd miał przy tym na uwadze wyjaśnienia pozwanego, który zarzucał świadkowi P. B. stronniczość z uwagi na uprzednie zwolnienie go przez pozwanego z pracy. Jednocześnie Sąd po wysłuchaniu tego świadka, który miał bezpośrednie i kompleksowe informacje co do przebiegu realizacji projektu ze strony pozwanego z racji pełnionej funkcji, a to jej koordynatora uznał, iż zeznania te zasługiwały na danie im wiary w całości. Świadek ten bowiem w przekonujący sposób opisał praktyki i przebieg weryfikacji dokumentów, wskazując szczegółowo osoby odpowiedzialne za jego realizację, wyjaśniając okoliczności i przyczyny zakłóceń po stronie pozwanego dotyczących porządkowania i weryfikacji dokumentacji, wręcz przypadków jej zaginięcia. Świadek ten z racji pełnionej funkcji miał całościowy obraz sytuacji, nadto sam fakt, iż rozstał się z pozwanym jako pracodawcą jeszcze na początku 2014 r. w szczególnych okolicznościach, sam w sobie z góry nie wyklucza jego wiarygodności. Z okoliczności sprawy nie wynika, aby świadek z pozwanym mieli wobec siebie jakieś aktualne wzajemne roszczenia, świadek nie jest zaangażowany w niniejszy spór w jakikolwiek sposób. Jednocześnie jego zeznania były konsekwentne, spójne i szczegółowe, zajmowane zaś u pozwanego stanowisko i pełniona rola, w pełni uzasadniają tezę, iż świadek ten faktycznie dysponował istotnymi w sprawie informacjami, a to co do przebiegu procedury weryfikacji dokumentów i jej zakłóceń, otrzymania dokumentacji od powoda, zamknięcia projektu przez pozwanego jeszcze w listopadzie 2013 r., i rozliczenia się z tego tytułu z jego kontrahentem.

Sąd przy ocenie zeznań świadka K. M., nie dał im wiary w części w jakiej ten twierdził, że powód nie uzupełnił wszystkich dokumentów. Sąd przy ocenie zeznań tego świadka nie wziął przy tym pod uwagę wyjaśnień pozwanego, jakoby wobec tego świadka powód wystosował groźby co mogło wpłynąć na treść jego zeznań, jako gołosłownych. Świadek ten także był jako pracownik pozwanego kierownik logistyki, zaangażowany był bezpośrednio w wykonania projektu w którym brał udział powód, a to sprawując czynności z zakresu organizacji wykonania poszczególnych zleceń, planowania tras, przyjmowania dokumentów od wykonawców, ich weryfikacji i przekazywania do księgowości. Jednocześnie Sąd miał na uwadze, iż świadek ten nie uczestniczył w rozliczaniu powoda do końca z uwagi na zakończenie relacji służbowej z pozwanym, stąd nie mógł mieć wyczerpujących informacji co do definitywnego uzupełnienia lub nie dokumentacji przez powoda. Jak zeznał świadek, gdy zakończył współpracę, część oczekujących na uzupełnienie w zakresie towarzyszącej im dokumentacji faktur od wykonawców, przy czym bliżej nie był w stanie wskazać czy były wśród nich i w jakiej ilości te pochodzące od powoda.

Ustalając powyższy stan faktyczny, Sąd oparł się na powołanych dowodach z dokumentów w tym z faktur VAT, wezwań do zapłaty. Sąd wziął pod uwagę także jako inny środek dowody z kopii protokołów reklamacyjnych, a to w zakresie w jakim pokrywały się z innymi dowodami, iż powodowi składano reklamacje dotyczące wyłącznie wykonania montażu.

Sąd nie dał w całości wiary zeznaniom słuchanego w charakterze pozwanego G. W., a to w zakresie w jakim były jako niespójne i niekonsekwentne oraz sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym, w tym ze wzajemnie się uzupełniającymi zeznaniami świadków i korespondującymi z nimi zeznaniami powoda jak i treścią umowy łączącą strony i ustalonym stanem faktycznym.

Sąd nie dał wiary dowodowi z korespondencji mailowej /k. k. 437- 438, / na okoliczność braku rozliczenia się pozwanego z (...) S.A., jako że z korespondencji tej nie wynika w żaden sposób w związku z jakim projektem wystawiane były wymienione w niej faktury VAT. Jednocześnie dowód ten na okoliczność rozliczenia kontraktu z (...) S.A. pozostawał w sprzeczności z pismem R. z dnia 24.11.2015 r. oraz zeznaniami świadka P. B., którym Sąd dał wiarę w całości.

Sąd nie dał wiary dowodom z faktur Vat i dowodów zapłaty przedłożonym przez pozwanego, jako że te nie dotyczyły płatności faktur spornych w sprawie.

Sąd oddalił dowody z zeznań świadków co do których wnioskodawcy cofnęli wnioski dowodowe.

Sąd oddalił także wnioski dowodowe powoda z dokumentacji księgowej pozwanego, a to wobec uznania iż dowód ten jest zbędnym w sprawie, wobec wykazania tezy dowodowej powoda innymi środkami dowodowymi.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powód wywodzi swe roszczenie tytułu wykonania umowy noszącej cechy umowy o dzieło /art. 627 i n kc/ i świadczenie usług /art. 734 i n kc

w zw z art. 750 kc /, a to montażu ekspozytorów wraz z ich wcześniejszym transportem.

W sprawie kwestią podstawową i sporną było wykazanie przez powoda, który domagał się zapłaty wynagrodzenia wskazanego w wystawionych pozwanemu fakturach VAT, na którym spoczywał w tym zakresie ciężar dowodzenia, wykonania umowy w powyższym zakresie.

W pierwszym rzędzie należało wskazać, iż wbrew twierdzeniom pozwanego, umowa łącząca strony nie uzależniała wymagalności roszczenia z tytułu wynagrodzenia od przedłożenia wskazanych w niej dokumentów towarzyszącym wykonaniu umowy, a to protokołów zdawczo - odbiorczych, umowom z (...), czy kart drogowych. Zgodnie z art. 744 kc w razie odpłatnego zlecenia wynagrodzenie należy się przyjmującemu dopiero po wykonaniu zlecenia, chyba że co innego wynika z umowy lub z przepisów szczególnych. Strony jednak nie uczyniły elementem podmiotowo istotnym kwestii sporządzenia szczegółowo opisanych w umowie dokumentów, uzależniając od ich przedłożenia wymagalności wynagrodzenia.

Przeciwnie, zgodnie z zapisami umowy zapłata wynagrodzenia miała następować terminie 30 dni od daty wystawienia faktury VAT. W przedmiotowej sprawie powód wystawił w związku z wykonaniem montażu sporne w sprawie faktury VAT, wskazując w nich 30 dniowy termin płatności. Wbrew też twierdzeniom strony pozwanej, żądał w pozwie zapłaty odsetek ustawowych z tytułu opóźnienia w ich zapłacie /art. 481 kc/ uwzględniając właśnie ten umowny termin płatności.

W świetle powyższego wskazany w umowie obowiązek przedłożenia wymienionych w niej obok faktur VAT, dokumentów należy ocenić na płaszczyźnie dowodowej.

W ocenie Sądu w świetle okoliczności sprawy i w oparciu o przeprowadzone postępowanie dowodowe, skutki rozkładu ciężaru dowodowego zasadnym był wniosek, że powód wykazał wykonanie umowy i tym samym zasadność roszczenia.

Wykazaniu wykonania tej usługi na potrzeb rozliczenia się stron służyć miały dokumenty z tzw. kart drogowych, protokołów odbioru i umów z (...). W pierwszym rzędzie wskazać należy, że obowiązkiem powoda było wydać pozwanemu w/w dokumenty w oryginałach. Zrozumiałym jest zatem, iż powód jeśli przekazał pozwanemu wymagane przez niego dokumenty, owych oryginałów przedstawić w przedmiotowej sprawie nie może.

Powód zaś wykazał, że dokumenty te właśnie w oryginałach pozwanemu przekazywał na bieżąco. Jak to wynikało ze zgodnych zeznań świadków jak i powoda, każdorazowo po wykonaniu montażu, kierowcy oddawali protokoły zdawczo odbiorcze wraz z umowami z (...) w magazynie, skąd te przekazywane były do centrali pozwanego. Warunkiem otrzymania zlecenia było przekazanie wymaganej, w/w dokumentacji, jednocześnie współpraca z powodem była kontynuowana, co samo w sobie potwierdza tezę o zdawaniu dokumentów, z których wynikało miejsce montażu, miejscowość i sklep. Otrzymanie tych dokumentów potwierdził świadek, K. M. dodając, iż zdarzało się dokumenty wymagały uzupełnienia. Braki te miały polegać na braku czytelnego podpisu itp. Otrzymanie dokumentów potwierdził też świadek P. B., koordynator projektu, wskazując, że w listopadzie 2013 r. projekt uważał za zamknięty, co oznaczało,

że wszystkie wymagane, prawidłowe dokumenty zostały skompletowane. Przy ocenie powyższego należy mieć na uwadze treść § 2 pkt 6 umowy.

Kolejną kwestią wskazującą na podniesienie zarzutu niedostarczenia protokołów zdawczo-odbiorczych i umów z (...) przez powoda wyłącznie na potrzeby postępowania była niekonsekwentna treść jego pisemnych wezwań, w którym mowa jest na początku wyłącznie o kartach drogowych, następnie dodano wymóg wykazania noclegów, dalej w treści dalszych pism wskazano, iż nie przekazano żadnej dokumentacji rozliczeniowej. Przy czym zawarte w wezwaniu twierdzenie, co do niedotrzymania przez K. M. żadnych dokumentów fakturami VAT nie ostało się w wyniku przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego. Jak to już wskazano, świadek ten zeznał, że powód przedłożył pełną dokumentację, która jednak miewała braki, o które powód był wzywany. Z zeznań powoda i jego pracowników wynikało, że braki były na bieżąco uzupełniane.

Istotnym jest też okoliczność, że żaden ze świadków nie potwierdził, aby pozwany podnosił braki w dokumentacji na spotkaniu w listopadzie 2013 r., kiedy to zgłoszono wykonawcom reklamacje, ale dotyczące wyłącznie wykonania montażu. Powyższe potwierdza też w świetle doświadczenia życiowego tezę, że jeśli braki były, to do tego czasu zostały uzupełnione.

Należy także pamiętać, że ustalanie przez Sąd faktów mających w sprawie istotne znaczenie jest możliwe w oparciu o inne ustalone fakty /domniemanie faktyczne art. 231 kpc/, które może być podstawą ustaleń, o ile stanowi wniosek logiczny z prawidłowo ustalonych faktów stanowiących jego podstawę i w braku bezpośrednich środków dowodowych. Taki wniosek zaś można w przedmiotowej sprawie na okoliczność ustalenia przedłożenia dokumentów z których wynikało wykonanie montażu i transportu w postaci protokołów-zdawczo-odbiorczych i umów z (...), wywieść z innego ustalonego faktu, a to rozliczenia się z pozwanym przez (...) S.A. Do tego koniecznym było właśnie przedłożenie przez pozwanego, otrzymanych przednio od powoda, dowodów z umów z (...) i protokołów. Fakt zaś rozliczenia się przez powoda z (...) S.A. wynika z zeznań świadka P. B., koordynatora projektu, który jednoznacznie zeznał na tę okoliczność, a informacje czerpał w związku ze zajmowanym stanowiskiem, zakresem obowiązków i rozmów z innymi pracownikami oraz samym pozwanym. Okoliczność te potwierdza dodatkowo także treść dowodu dopuszczonego przez Sąd z urzędu w myśl art. 232 kpc, a to pisma pochodzącego od (...) S.A. z dnia 24.11.2015 r. na okoliczność ustalenia zakresu współpracy i rozliczenia się z pozwaną spółką. Powyższe zatem świadczy przynajmniej o wykazaniu wykonania przez powoda umowy, dowodami z umów z (...) i protokołów zdawczo-odbiorczych.

W świetle powyższego jeszcze raz należy podkreślić, że sprawie zostało wykazane, że dowody wykonania zleceń w postaci wymienionych w umowie dokumentów były przekazywane pozwanemu.

Wskazać przy tym należy, że drobiazgowo wymogi formalne dotyczące tak umów z (...) jak i protokołów, podyktowane były nie koniecznością tak szczegółowej weryfikacji wykonania zlecenia przez powoda, ale celem rozliczenia się pozwanego z jego kontrahentem. Zasadnym jest wniosek, iż ewentualne braki w tym zakresie należałoby oceniać, nie na płaszczyźnie niewykazania przez powoda wykonania montażu, ale ewentualnego nienależytego wykonania umowy w pozostałym zakresie i ewentualnego roszczenia odszkodowawczego pozwanego z art. 471 kc.

W tym miejscu wypada podnieść, że wynagrodzenie było należne powodowi za przewóz – takiego określenia użyto w wyżej wymienionej umowie (§ 3 pkt 1). Również ustalono w aneksie nr (...) do w/w umowy, że wynagrodzenie za nocleg wynosi 100,00 zł netto (k. 10) i brak tam zastrzeżeń co do wymogów przedłożenia jakichkolwiek rachunków w tym przedmiocie.

W świetle powyższe istotnym stała się kolejna kwestia, a to, że rozkład ciężaru dowodu (art. 6 k.c.) i jego procesowy odpowiednik (art. 232 k.p.c.) nie może być rozumiany w ten sposób, że ciężar dowodu zawsze spoczywa na powodzie. W razie sprostania przez powoda ciężącym na nim obowiązkiem dowodowym, na stronie pozwaney spoczywa ciężar udowodnienia ekscpcji i faktów uzasadniających - jej zdaniem - oddalenie powództwa /III APa 10/14wyrok s.apel. 2014-05-29 w G. LEX nr 1488579/. Skoro powód wykazał, że dostarczał pozwanemu dokumenty wykazujące wykonanie umowy, to pozwany mając ewentualne zastrzeżenia do poszczególnych dokumentów za sporny w sprawie okres czasu, co jego zdaniem uniemożliwiało ustalenie czy dana usługa rzeczywiście została wykonana, winien się do

tego szczegółowo odnieść i przedstawić argumenty na poparcie swoich twierdzeń, któremu to obowiązki nie podolał ze wszystkiego tego konsekwencjami.

Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanego, iż wobec ilości zleceń nie było możliwym w ogóle ustalenie w jakim miejscu jaki z jego podwykonawców miał dokonać montażu. Sąd nie dał wiary zeznaniom na okoliczność, iż miejsce wykonania zlecenia w danym dniu przez konkretnego kierowcę było losowe. Powyższemu przeczyły zeznania świadków, tak kierowców, magazyniera, jak i osób koordynujących projekt ze strony pozwanego, które się tym zakresie pokrywały, a z których jednoznacznie wynikało, że trasy kierowców ustalane były w oparciu o przygotowaną uprzednio listę dystrybucyjną, na którą nanoszono na bieżąco korekty wynikające z bieżącego wykonania projektu, magazynier każdorazowo otrzymywał maila od pozwanego z wyznaczonymi trasami i kompletem dokumentów do wydrukowania, maila otrzymywał także P. B..

Pozwany winien zatem mieć „siatkę” zleceń, w oparciu o którą mógł zweryfikować twierdzenia powoda poparte przekazaną mu przez niego dokumentacją w zakresie wykonania lub nie usługi w danym sklepie. Okoliczność, iż jak twierdzi z uwagi na liczbę zleceń i zakres projektu nie jest, w stanie tego zrobić, nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż podejmując się realizacji projektu o szerokim zakresie, winien się do tego logistycznie i organizacyjnie przygotować. Tymczasem pozwany próbuje przerzucić cały ciężar rozliczenia projektu na stronę powodową.

W przedmiocie zarzutu opartego na przelewie wierzytelności Sąd miał na uwadze, iż powód z uwagi na powołaną przez pozwanego umowę cesji skutecznie cofnął częściowo pozew ze zrzeczeniem się roszczenia z uwagi na co Sąd umorzył częściowo postępowanie w tym zakresie na podstawie art. 355 kpc, orzekając jak w pkt I wyroku. Pozwany nie wykazał, aby w pozostałym zakresie umowa cesji dotyczyła roszczenia objętego sporem w przedmiotowej sprawie.

Podsumowując, mając na uwadze, iż powód wykazał wykonanie umowy w tym w zakresie przedłożenia pozwanemu niezbędnych dokumentów towarzyszących realizacji głównego jej przedmiotu, a to montażu i transportu, pozwany zaś nie wykazał zarzutów przeciwnych, Sąd uznał powództwo za uzasadnione w całości na podstawie art. 734 kc i art. 744 kc w zw. z art. 750 kc oraz na podstawie art. 627 kc i art. 481 kc za zasadne w całości orzekając jak w pkt II wyroku.

W przedmiocie kosztów postępowania Sąd orzekł w pkt III na podstawie art. 98 kpc mając na uwadze zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania.